

РЕШЕНИЕ

№ 1151

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Димитър Мирчев Въззивно гражданско дело
№ 20231000501166 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

С Решение 260176 от 24.01.2023 г. по гр.д. 9831/2015 г. по описа на СГС, I-5 състав, „Армеец“ АД, ЕИК: 121076907 е осъден да заплати на М. И. Р. и Б. Н. Б. (и двамата от гр. София) сумите от по 5000 (пет хиляди) лева на основание чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.), представляващи обезщетения за неимуществени вреди, претърпени вследствие на ПТП, реализирано на 22.04.2015 г. в гр. София ведно със законната лихва върху главниците, считано от 22.04.2015 г. до окончателното изплащане, като е отхвърлил исковете за разликата до пълно предявените размери от 30 000 (тридесет хиляди) лв. за М. Р. и 10 000 (десет хиляди) лв. за Б. Б.. Застрахователното дружество и ищите са осъдени да платят съдебно-деловодни разноски съгласно чл. 78, ал. 1 и 3 ГПК съобразно крайния изход на делото, а на адвоката на пострадалите лица е присъдено и възнаграждение по чл. 38 ЗА за безплатно процесуално представителство. Решението е постановено при участието на третото лице-помагач на страната на ответника – „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД.

Първоинстанционното решение е обжалвано, както от ищите, така и от застрахователя със самостоятелни въззивни жалби, които са редовни и допустими. Докато в жалбата на физическите лица са развити само оплаквания за приложението на чл. 52 ЗЗД, т.е. за справедливостта на обезщетенията за неимуществени вреди, като се иска същите да бъдат увеличени, то в тази на „Армеец“ АД се оспорва изобщо наличието на непозволено увреждане. Навеждат се съображения за липса на деликт и неправилна интерпретация на

събраните доказателства от първостепенния съд (гласни и заключения на вещи лица). Счита се, че неправилно не е уважено възражението за съпричиняване от Б. Б.. Самостоятелно се твърди и несправедливост на присъдените обезщетения за морални болки и страдания (нарушение на чл. 52 ЗЗД). Ето защо, М. Р. и Б. Б. желаят от САС увеличаване на обезщетенията до претендираните пълни размери, а „Армеец“ АД – отхвърляне на исковите, а в условията на алтернативност – за намаляване на присъдените суми. Страните търсят сторените разноски, като взаимно оспорват жалбите си с писмени отговори, докато ТЛП „Булстрад ВИГ“ АД не изразява становище по двете жалби.

САС установи следното:

С обща искова молба са предявени иски от М. Р. и Б. Б. против „Армеец“ АД с правно основание чл.226, ал.1 КЗ /отм/.

Ищците твърдят, че пострадали на 22.04.2015г. при пътно-транспортно произшествие, настъпило по вина на водача на л.а "Мерцедес МЛ 320 ЦДИ" с рег. № *****. Твърдят, че по силата на договор за застраховка "Гражданска отговорност" ответникът отговарял за вредите, причинени при управлението на гореописания автомобил. Поддържат, че от деликта получили следните телесни повреди: М.Р. получила повърхностни охлузвания по гръбната повърхност на дясната длан; охлузвания по гръбната повърхност на първи и втори пръсти на дясната ръка; разкъсно-контузна рана на дясната подбедрица; преднокоренчева увреда за С6-С7-С8 двустранно по-изразена за С6-С7 в ляво; периферностволова увреда за нервус медианус двустранно от демиелинизиращ тип за двигателните влакна; загуба на съзнание за продължителен период от време, а Б.Б. получил контузия в лумбалната област и травматична протрузия на L5 – S1. Твърдят, че от телесните повреди претърпели неимуществени вреди, за които застрахователят им дължал обезщетение, както следва на Р. – 30 000 лв., а на Б. -10 000 лв. Молят съда да осъди ответника да им заплати обезщетения в посочените размери, ведно със законната лихва, считано от 22.04.2015 г. до окончателното изплащане. Претендират разноски.

Ответникът оспорва исковите, като поддържа следните възражения: оспорва механизма на настъпване на процесното пътно-транспортно произшествие; поддържа възражение за съпричиняване на вредите от ищеца Б., който управлявал пътното превозно средство с несъобразена скорост и не спазил предимството на другия водач; оспорва размера на исковите. Претендира разноски.

Третото лице - помагач "Булстрад Виена Иншурънс Груп" АД оспорва твърденията за съпричиняване на вредите от Б. Б. и оспорва размера на исковите.

Обжалваното решение на СГС е валидно и допустимо. Пред настоящата инстанция нови доказателства не са искани и не са събирани.

САС следва да се произнесе само по оплакванията във въззивните жалби при валидното и допустимо първоинстанционно решение (така чл. 269, изр.второ ГПК).

На първо място следва да се обсъдят възраженията на процесуалния представител на „Армеец“ АД дали е налице изобщо деликт в процесния случай, тъй като

отговорността на застрахователя по застраховка „ГО на автомобилистите“ е функционално обусловена от наличието на непозволено увреждане. При липса на такова, исковата претенция ще подлежи на отхвърляне като неоснователна.

Въззивният съд в настоящия си състав не споделя доводите на застрахователя, че не е налице деликт. Причините за това са следните:

От заключението на автотехническата експертиза /САТЕ/, прието в първата инстанция, което САС приема като компетентно и обективно дадено, се установява следният механизъм на настъпване на произшествието: На 22.04.2015 г., около 07.48 ч., в гр.София, на Т-образно кръстовище, образувано от бул.“Шипченски проход“ и бул.“Асен Йорданов“, регулирано със светофарна уредба, водачът на тролейбус “Шкода 26 ТР Соларис“ с инв. № 1631А е навлязъл в кръстовището за извършване на маневра „ляв завой“ в посока площадът на авиацията. Тролейбусът е извършил маневрата от крайна дясна лента по технически причини, защото там е била монтирана контактната ел. мрежа. При напускането на кръстовището тролейбусът е бил ударен в предната дясна част от навлезлия в кръстовището с висока скорост джип "Мерцедес МЛ 320 ЦДИ“ с рег. № *****, движещ се направо по бул. „Шипченски проход“. Ударът между двете МПС е бил челен, кос, с предните части на двете моторни превозни средства - в дясна предна част за тролейбуса и в лява предна част за л.а.“Мерцедес“. След удара л.а. „Мерцедес“ се е отклонил наляво и се е установил в покой, а тролейбусът, поради голямата си маса /над 20т./, се е установил в средата на кръстовището – напречно и е бил преместен след произшествието. Преди удара и по време на удара л.а „Мерцедес“ се е движел със скорост от 57 км/час, а тролейбусът със скорост от 27 км/час. Опасната зона за спиране на автомобила е била 36.05 м. Водачът на л.а „Мерцедес“ е отстоял на 102.12 м. от мястото на катастрофата, когато тролейбусът е предприел маневрата. Ударът за него е бил предотвратим, но водачът късно е възприел като опасност тролейбуса, движещ се в крайна дясна насрещна лента. От момента, в който тролейбусът е пресякъл осевата линия и е навлязъл в платното за движение на л.а „Мерцедес“, ударът за водача на лекия автомобил вече е бил предотвратим, тъй като е отстоял на 14.20 м. Водачът на лекия автомобил е могъл да предотврати произшествието, ако се бе движил със скорост до 29 км/час. Причина за настъпване на катастрофата е навлизането на червен сигнал в кръстовището на единия от двамата водачи. Според вещото лице, не е възможно да е светел зелен сигнал и за двамата шофьори. Организацията на движение на това кръстовище се отличава с особеност, тъй като тролейбусът може да извърши маневра „ляв завой“ само от крайна дясна лента. С оглед на режима на работа на светофарната уредба, едното МПС е навлязло на забранен сигнал на светофара. Вещото лице заявява, че технически не е възможно да определи на какъв сигнал са предприели движението си двете моторни превозни средства. Тролейбусът е изминал пътя си до удара за 6.45 сек, а светофарът превключва сигналите на 3-4 сек. Според експерта, възможно е и двете превозни средства да са попаднали по време на удара в жълто-червен или жълто-зелен сигнал на светофара, но тролейбусът първи е навлязъл в кръстовището, когато л.а „Мерцедес“ е отстоял на 102.10 м. от кръстовището.

В съдебно заседание пред СГС вещото лице е заявил, че това е единственото кръстовище в София, на което водачът на тролейбуса е принуден да прави ляв завой от крайна дясна лента, заради разположената по този начин електрическа контактна линия. Според експерта, възможно е тролейбусът да е влязъл в края на зеления сигнал на светофара, а л.а „Мерцедес“ да е навлязъл в началото на зеления сигнал на светофара или на жълто-зелен сигнал, защото за 3-4 сек. сигналът се превключва, а тролейбусът се движи 6 секунди в кръстовището. Експертът е заявил, че тролейбусът първи е навлязъл в кръстовището, т.е имал е предимство пред л.а „Мерцедес“.

Следва да се посочи, че така очертаният механизъм на ПТП не се отрича и от изслушаните за това гласни доказателства, а що се отнася до твърденията на „Армеец“ АД във въззивната жалба, че не били отчетени показанията на св. К., следва да се отчете, че той е бил водач именно на л.а. „Мерцедес“, участвал в пътния инцидент, което показва възможна негова заинтересованост от крайния изход на делото и недостатъчна обективност и безпристрастност в показанията му.

САС намира, че с поведението си, водачът на л.а. „Мерцедес“ **е допуснал нарушения на чл. 20, ал.2 ЗДвП** – „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“; **на чл. 47 ЗДвП** – „Водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство“; **на чл. 50а ЗДвП** - „Забранено е навлизането в кръстовище дори и при разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение“ **и на чл.102 ППЗДвП**- „При приближаване към кръстовище водачът на пътното превозно средство е длъжен да проявява необходимата предпазливост, за да може да намали скоростта или да спре, за да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, които имат предимство за преминаване”.

След като установи наличието на неправомерно увреждане, съдът следва да обсъди останалите оплаквания в двете въззивни жалби, които свързани с приложението на чл. 52 ЗЗД и чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Относно справедливостта на обезщетенията за неимуществени вреди:

От заключението на вещо лице – невролог (от първата инстанция), което САС приема като компетентно и обективно дадено, се установява, че при катастрофата ищцата Р. е получила следните увреждания: повърхностни охлузвания на дясната ръка в областта на дланта и пръстите; разкъсно-контузна рана по предната повърхност на дясната подбедрица. Тези наранявания могат да се получат от пасажери в автобуса при досега им с тъпи предмети и със счупени стъкла. Ищцата е посетила спешното отделение на болница „Св.

Анна“, където след преглед от дежурен лекар е била извършена обработка на раните и е била направена задължителната инжекция против тетанус. Не е била предписана рецепта за допълнително лечение. Получените увреди са причинили на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Според вещото лице, такива наранявания обикновено се възстановяват след 1-2 месеца, като може да останат кожни белези.

Нараняванията на кожата са свързани с изразени болки, поради това, че кожата има много сетивни рецептори за болка. В неврологията е прието болката да се оценява по визуалната аналогова скала за болка от 0 до 10, но такива оценки в медицинските документи за състоянието на ищцата липсват. Експертът е посочил, че Р. се оплаква от постоянни болки във врата и в лявата ръка, несръчност със същата и изтръпване на дланта; провежда системно лечение с нестероидни противовъзпалителни средства и физиотерапия с временно подобрене върху болката. Вещото лице обаче е разяснило, че липсват данни за увреда на периферния двигателен неврон при ищцата. При нея няма невъзстановени увреди, получени при катастрофата. Тя се е възстановила напълно от повърхностните наранявания на дясната ръка и дясната подбедрица. Поради липсата на засягане на по-дълбоки подкожни структури като нерви и кръвоносни съдове на дясната ръка и дясната подбедрица и нормалното протичане на оздравителния процес, няма лоша перспектива за в бъдеще по отношение на функционирането на тези крайници. Експертът е коментирал представено от ищцата ЕМГ изследване, в което е описано заключение за преднокоренчева увреда на 6-то, 7-мо и 8-мо шийни коренчета двустранно повече в ляво и демиелинизираща периферностволова увреда на н.медианус в ляво. Според вещото лице, от посочените в изследването параметри на проучените нерви и коренчета не става ясно на каква база е направено това заключение, защото нормалната скорост на провеждане при периферните нерви на горните крайници е над 50 м./сек, а описаните скорости при ищцата са 54,3 и 51,8 м./сек, т.е. те са в рамките на нормалните референтни стойности. Нормални са и отразените амплитуди на периферните нерви на лявата ръка - 10,1 и 9,64 mv при норма - над 4 mv. Според експерта, описаните преднокоренчеви увреди могат да се свържат с дегенеративни промени на шийните междупрешленни дискове, т.нар. “Остеохондроза“, която се среща често в тази възраст и професия. Експертът е категоричен, че няма пряка причинно-следствена възраст между катастрофата и евентуални предкоренчеви увреди. При пряка или непряка травма на врата болките биха се получили веднага, като в такъв случай веднага би се направило рентгеново изследване, каквото липсва при ищцата. При липсата на неврологичен дефицит такова изследване не се прави, а точно такъв е случаят при ищцата.

Вещото лице е заявило, че няма рентгенологично изследване, което да потвърди, че ищцата има дегенеративни изменения. Те се доказват с рентген и скенер. Няма пряка причинно-следствена връзка между оплакванията на ищцата и катастрофата. При прегледа, който е извършен на пострадалата непосредствено след катастрофата в болница „Св. Анна“, тя не е имала оплаквания от болки във врата, а тези болки са се явили един месец след катастрофата. Няма медицинска документация за получена от ищцата травма на врата. Липсват рецепти, прегледи от специалисти и обективни данни, че има такова увреждане,

получено при катастрофата. Невъзможно е ищцата да е получила травма на врата или на периферните нерви при катастрофата и болката да не се е проявила веднага, а едва след един месец. Тя е ползвала болнични за 7 дни, през останало време е ходила на работа. От неврологичния ѝ статус не се установява да има увреждания на периферните нерви на ръцете. Има само болков синдром, няма обективно доказателство, което да сочи на органична увреда на нервите на горните крайници. Направена ѝ е електромиография, но данните от компютърния анализ не доказват увреждания на периферни нерви – изследването на скоростта на нервите на горните крайници над 50 се счита за норма, а при нея е 54. Хората, които работят в принудителна работна поза – счетоводители, касиери, с глава напред, те са склонни към образуване на дегенеративни изменения и износване на дисковете и тогава може да се яви болков синдром - при по-продължително навеждане или работа в неудобна работна поза. Не е задължително да има травма, за да се появи болка във врата, но винаги има характерна клинична картина, която е във връзка с обективни изследвания. Експертът заявява, че за него е странно, учудващо ищцата да е провела рехабилитация, а да няма нито едно невроизобразяващо изследване.

За установяване на претърпените от ищцата неимуществени вреди по делото в СГС са събрани и гласни доказателствени средства. От показанията на нейния съпруг - св.Т. се установява, че я е видял непосредствено след катастрофата в дома им. Двете ѝ ръце били наранени в дланите, панталонът ѝ бил разкъсан и имала рана около коляното, която кървяла. Ищцата била стресирана и се оплаквала от болки във врата, главата, ръцете, имала цицина на главата в косата. Разказала за катастрофата. Лекарите ѝ предписали болкоуспокояващи. Почти веднага започнала да се оплаква от болки във врата. Тръгнала по лекари. След това ходела на процедури в санаториум първо във Велинград, после в гр. Баня за лечение на врата и на ръката, защото тези болки си останали. Преди катастрофата, Р. нямала такива оплаквания. Оттогава често си спомняла за катастрофата. Понякога, дори и като повдигала бутилка от масата, я заболявала ръката; когато домакинствала – също я боляла; молела свидетеля да ѝ бели картофи, защото не можела сама да извърши тези действия. Раните по ръцете по-бързо оздравели. Свидетелят не може да каже дали са останали белези.

Съдът кредитира показанията на свидетеля относно претърпените от ищцата болки и страдания от телесните повреди, с изключение на показанията в частта, в която свидетелят заявява, че съпругата му веднага след катастрофата започнала да изпитва болки във врата, тъй като в тази част показанията не се подкрепят от медицинските документи по делото и от заключението на медицинската експертиза.

Следва да се приеме заключението на вещото лице - невролог от първата инстанция и относно претърпените от ищеца Б. телесни повреди. От същото се установява, че при катастрофата Б. е получил контузия в лумбалната област. Това увреждане може да се получи при въздействие от твърди тъпи предмети върху кръста. Контузията на лумбалната област с травматична дискова херния може да се получи при рязко движение на тялото в предно-задна посока, при което се получава разкъсване на фиброзния пръстен на диска и пролапс на пулпозното му ядро, т.е дискова херния. Експертът заявява, че не може да каже дали

дисковата херния, описана при МРТ изследването, е получена при процесното ПТП, защото тогава не е проведено невроизобразяващо изследване. Телесната повреда /контузия в лумбалната област/ е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Обикновено такива увреди се възстановяват след 1-2 седмици. Ако обаче се касае за травматична дискова херния, каквато е описана при МРТ изследването, лечението е по-продължително - с медикаменти, физиотерапия, а при персистиране на болковия синдром, поява на радикулерни оплаквания или перифернонервни парези, може да се стигне и до оперативно неврохирургично лечение. Нивото L5 - S1 на медиалната дискова херния е опасно и за поява на тазоворезервоарни нарушения. Безспорно ищецът има лумбална дискова херния на ниво L5 - S1 и стеноза на интервертебралните отвори на това ниво, където преминават нервните коренчета, но дали има оплаквания не може да се прецени, поради липсата на актуална медицинска документация. Не всички пациенти с лумбални дискови хернии имат оплаквания или симптоматика. Няма актуална медицинска документация за настоящото състояние на ищеца. Той не се е явил на неврологичен преглед. Вещото лице не може да отговори дали има невъзстановени увреди без допълнителна медицинска документация или медицински преглед. По същата причина не може да отговори каква е прогнозата за бъдещото състояние на ищеца. Липсва актуална информация дали ищецът продължава да търпи болки и страдания и с какъв интензитет.

В съдебно заседание пред СГС експертът потвърждава, че не може да се установи от медицинските документи дали дисковата херния на ищеца има травматична генеза. Обикновено сред контузия на кръста може да се получи дискова херния. Тази болест е известна с наименованието „шофьорска болест“, тъй като към заболяването има отношение седящата поза и вибрациите, но специално при дисковата херния за пролапса отношение има рязкото движение в предно-задна посока.

При определяне размера на обезщетението на Р. следва да се отчетат следните обстоятелства - възрастта на пострадалата по време на настъпване на произшествието – 52 г., вида на причинените травми: повърхностни охлузвания на дясната ръка в областта на дланта и пръстите и разкъсно-контузна рана по предната повърхност на дясната подбедрица, които са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Лечението на ищцата се е изразило в обработка на раните и направена задължителната инжекция против тетанус. Не е издадена рецепта за допълнително лечение. Съдът съобрази продължителността на възстановителния период за травматичните увреждания - 1-2 месеца, през който ищцата е търпяла болки и страдания – по-интензивни в началото на периода. Според вещото лице, нараняванията на кожата са свързани с изразени болки, поради това, че кожата има много сетивни рецептори за болка. Съдът отчете стреса и типичните за катастрофата негативни емоционални преживявания. От друга страна, съобрази обстоятелството, че ищцата е възстановена, не са останали трайни последици за нейното здраве.

По делото не е установена причинно-следствена връзка между катастрофата и оплакванията на ищцата от болки във врата и в лявата ръка. Според вещото лице от медицинската

експертиза липсват медицински изследвания, които да установяват да е настъпила увреда на периферния двигателен неврон на ишцата, както и да е настъпила преднокоренчева увреда на 6-то, 7-мо и 8-мо шийни коренчета двустранно повече в ляво и демиелинизираща периферностволова увреда на н.медианус в ляво, респ. не е установена и причинно-следствена връзка на подобни увреди с катастрофата. В ЕМГ изследване, представено от Р., данните от изследването сочат, че нормалната скорост на провеждане при периферните нерви на горните крайници при ишцата е 54,3 и 51,8 м./сек, т.е. те са в рамките на нормалните референтни стойности /над 50 м./сек/. Нормални са и отразените амплитуди на периферните нерви на лявата ръка - 10,1 и 9,64 mv при норма - над 4 mv.

Като отчете горепосочените обстоятелства, социално-икономическите условия и стандарта на живот в страната през 2015 г., обезщетението следва да е 5000 лв.

При определяне размера на обезщетението на ищеца Б. трябва да се отчетат следните обстоятелства - възрастта на пострадалия по време на настъпване на произшествието – 46 г., вида на причинената травма: контузия в лумбалната област, която е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота. По делото липсват доказателства за проведеното лечение. Съдът съобрази продължителността на възстановителния период - 1-2 седмици, през който ищецът е търпял болки и страдания. Съдът съобразява силния стрес и типичните за катастрофата негативни емоционални преживявания. От друга страна, по делото липсват доказателства да са останали трайни последици за здравето на ищеца - не е представена актуална медицинска документация, нито същият се е явил на неврологичен преглед.

По делото не е установена причинно-следствена връзка между катастрофата и травматична протрузия на L5-S1. Според заключението на медицинската експертиза ищецът има заболяване „лумбална дискова херния на ниво L5 - S1 и стеноза на интервертебралните отвори на това ниво, където преминават нервните коренчета“, което е описано в МРТ. Дискова херния с травматичен произход може да се прояви при рязко движение на тялото в предно-задна посока, при което се получава разкъсване на фиброзния пръстен на диска и пролапс на пулпозното му ядро. Експертът заявява, че не може да каже дали дисковата херния, описана при МРТ изследването от 03.06.2015 г., е получена при процесното произшествие, защото тогава не е проведено невроизобразяващо изследване. Следва да се посочи, че по делото не са представени медицински документи за прегледа на ищеца в деня на катастрофата и за направените му медицински изследвания. Данни за диагнозата „контузия в лумбалната област“, установена в Окръжна болница, се съдържат единствено в констативния протокол за ПТП от 22.04.2015 г. Тази диагноза е спомената и в докладна записка №326 К/22.04.2015 г. до Началника на Отдел „ДП-СДВР“ и в уведомление до Софийска градска прокуратура по ДП № 3М 11161/2015 г. В МРТ изследване от 03.06.2015 г. също е отразено, че пациентът е с прекарана травма в областта на кръста. С оглед заключението на медицинската експертиза по делото, съдът приема, че единствената травма, която е в причинно-следствена връзка с катастрофата, е „контузия в лумбалната област“.

Като отчете горепосочените обстоятелства, социално-икономическите условия и стандарта

на живот в страната през 2015 г., САС намира, че обезщетението за Б. следва да е също 5000 лв.

Досежно оплакването за неспазване материалноправната разпоредба на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, поддържано във въззивната жалба на „Армеец“ АД:

Застрахователят е поддържал възражение за съпричиняване на вредите от ищеца, който управлявал тролейбуса с несъобразена скорост и не спазил предимството на другия автомобил.

Възражението е неоснователно. От основното и допълнително заключение на автотехническата експертиза, приети пред СГС, както и от показанията на св.Й. се установява, че водачът на тролейбуса е управлявал пътното превозно средство с разрешена скорост от 27 км/час и е преминал на зелен светофар, като се е намирал в кръстовището, когато е ударен от л.а "Мерцедес МЛ 320 ЦДИ". Единствената причина за настъпване на катастрофата е поведението на водача на лекия автомобил „Мерцедес МЛ 320 ЦДИ“, който е управлявал автомобила си с несъобразена скорост от 57 км/час и е навлязъл в кръстовището, когато в него се е намирал тролейбусът. Ето защо, възражението за съпричиняване е неоснователно, а СГС е приложил правилно материалния закон и в тази част.

Поради пълното съвпадение в изводите на първите две инстанции, атакуваното решение на градския съд следва да се потвърди. С оглед неоснователността на двете жалби, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение от 200 лв. в полза на „Армеец“ АД (относно защитата по неоснователната въззивна жалба на ищите) – 100 лв. от М. Р. и 100 лв. от Б. Б. – с оглед основателното възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 6 ГПК, сторено от процесуалния представител на ищите. За защита по неоснователната въззивна жалба на застрахователя, в полза на адв. О. от САК следва да се присъди възнаграждение по чл. 38 ЗА за втората инстанция в размер 1560 (хиляда петстотин и шестдесет) лева с ДДС, изчислено съобразно обжалваемия материален интерес. Останалите разноски следва да се понесат от страните, които са ги направили.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение 260176 от 24.01.2023 г. по гр.д. 9831/2015 г. по описа на СГС, I-5 състав.

ОСЪЖДА М. И. Р. с ЕГН: ***** и Б. Н. Б. с ЕГН: ***** да заплатят на „Армеец“ АД с ЕИК: 121076907 сумите от по 100 (сто) лева всеки от тях на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, представляващи юрисконсултско възнаграждение за втората инстанция.

ОСЪЖДА „Армеец“ АД с ЕИК: 121076907 да заплати на адв. В. О. от САК на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата от 1560 (хиляда петстотин и шестдесет) лева с ДДС,

представляваща възнаграждение за безплатно процесуално представителство за втората инстанция.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач на страната на „Армеец“ АД – ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ с ЕИК: 000694286.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____